

SÜMEG ÉS VIDÉKE

(SÜMEG-SZENT-GRÓT.)

TÁRSADALMI HETILAP.

A SÜMEGVIDÉKI GAZDAKÖR ÉS A SÜMEGI NÉPBANK HIVATALOS LAPJA.

Megjelenik minden vasárnap.

HIRDETÉSEK: 2 hasábes postákor egyszeri hirdetésnél 10 Hl., többzörli hirdetésnél 14 Hl. — Hivatalos hirdetésnél minden szó 4 Hl. — Hirdetések és díjak HORVÁT GÁBOR nyomdájába küldendők.

Előfizetési árak:		Feladó szerkesztő:		A lap szellemi részét illető közleményeket a szerkesztőséghez kérünk. Előfizetési pénzek Horvát Gábor könyvnyomdájába küldendők. Kéziratokat nem küldünk vissza.
Egész évre	8 kor.	ÉLES KÁROLY.		
Fél évre	4 kor.	Laptulajdonos és kiadó:		
Negyed évre	2 kor.	HORVÁT GÁBOR.		
Egyes szám ára 20 fillér.				

Rákóczi hamvai itthon.

II. Rákóczi Ferenc hamvait haza hozzák.

Ime, teljesedik a nemzet forró vágya, imádsága: Kossuth után hazatér II. Rákóczi Ferenc is.

A legelső magyar ember intézkedik, hogy a legnagyobb magyar ember végre az édes hazai földben folytassa örök álmát.

Ezeréves multunknak nincs nagyobb alakja, mint ő.

Sőt a világtörténelem sem produkált embert, aki hazáját forróbban, rajongóbban és eszményiebben szerette volna, mint II. Rákóczi Ferenc. Áldozatul hozta óriás vagyonát, önmagát, gyermekeit s ezekben egy nagy történelmi család egész jövődjét. Azért a hazaszeretet ünzetlenségének mintaképe ő.

És aki legjobban szerette ezt a hazát, ezt a földet, annak nem jutott belőle akkora kis terület, amely hamvait betakarja. Halála után még porai is száműzetve maradtak. Csak lelke, csak szelleme tért haza — haza, hogy velünk legyen, bennünk éljen és gyámolítson.

Most hazatérnek a szent hamvak is és egybevegyülnek a haza földjének megszentelt poraival.

Ez a föld erősebb lesz e hamvakkal és a nemzet erősebb lesz Rákóczi lelkével. Legyen áldott, ki az Úr nevében jó!

Le az olasz borral!

Hazánk eminens érdeke forog szóban. Milliók érdeke! Kérdés: jólét és megalégedés szálljon-e száz és százezer család otthonába avagy nyomoruságba dőljenek-e ezek a családok, kezökbe vegyék-e a koldusbotot és útát váltsanak Amerika felé?

A magyar bortermelő birtokosok százezreinek s a szőlőművelő munkások millióinak sorsáról van szó Arról, beernessék-e potom vámmal az olasz bort s ezek tönkre tegyék a szőlőbirtokosokat s kiűssék a kenyérkereső szerszámot a szőlőmunkások kezéből.

Tudjunk, a fillókszera szörnyű pusztításával országos csapása volt népünknek. Letarolta az istenáldotta, aranytermő szőlőtőkét s koldusbotra juttatott egész országreszket. De a szörnyű csapásból fölocsudott bortermelő népünk. Összeszedte végső erejét, vagyonának megma-

radt romjait s ezt kiegészítve kölcsön-pénzekkel, jobb jövő hitében, reményében újra helyreállította szőlőit. A letarolt hegyoldalokról ismét reménykeltően, biztatóan mesolyognak ránk a szőlőtőkék s avval az igérettel kecsgetnek, hogy a befektetett tőke visszaadja tisztas kama-tait s ha nem is dús jólét, legalább szé-rény megélhetés tér vissza a bortermelő gazdák s a szőlőművelő munkásnép haj-lékába.

Ez a remény, ez az ígértet nem-e csalóka, attól függ: miként oldja meg a kormány és az országgyűlés a borvám kérdését.

E kérdés — nehéz kérdés — megoldásában itt a tizenkettedik óra. A Bortermelők Országos Szövetsége meg-értette ez órát és visszhangot adva, ki-adta a jelszót: Le az olasz borral! Ennek a visszhangnak végig kell járnia az egész országot és zúgva-dörögve vissza-verődnie a magyar hegyek lejtőirei, bete-a magyar nép szívébe-lelkébe. És talpra, csatasorba kell állitania az egész magyar népet. Nemcsak a bortermelőket, hanem az ország egész népét, mert a magyar borgazdaság megmentése mindnyájunk elsőrendű érdeke, tönkretétele az egész nemzet szörnyű csapása.

Tapolca vidéke már megmozdult és talpra állott. Ma egyszerre három népgyűlést tart: Tapolcán, Köveskállán és

A halott poéta levele.

— A Sümeg és Vidéke eredeti tárcája. —

Irta: Zombori Andor.

A csöndes, téli alkonyat álmodásra készülő hangulata lekötött az én magányos kis tanyámon, a kandalló mellett. A szürke, ködös estén csodálatos módon sehogyse vágyódtam ki a zajongó, nevelő, komédiázó tömeggel telt uccákra, ahol a suhogó-selymes asszonyok tekintetén elhálnak a magányos álmodók s az élet kétes örömeit követelő fantomok kelnek életre, rövid, de szenvedélyes életre.

S ott a kandalló előtt olyan jól éreztem magamat. A kiáradó melegség átjárta minden részemet s megalégültem, kissé elbágyadva ültem a régi, kopottas karosszék párnái között, amíg egy csodálatos világ alakjai ölelgettek körül szeretettel.

S eszembe jutott egy különös történet: ért-hetetlen és megmagyarázhatatlan, ilyen téli este hangulatához illő s amely az én szívemet-lelke-met egykor olyan közelről s olyan faldalmasan érintette.

I.

Egy fiatal, szerelmes és szenvedélyes poétáról szól az én történetem. Egy mesebeli fiúról, aki nem ide: közénk való volt, akinek az élete nem olyan volt, mint a többi embereké. S ő maga is tudta ezt — és mert érezte, hogy ebbe a karikatúrának való világrendbe sehogysem illik bele: a teremtő erejű erős lelkek akaratával alkotott magának egy külön világot, amelyben mások voltak az emberek, mint azok, akik körülöttünk futják a hiábavalóság útjait. Érző, túl-

finom lelkekből, rajongó szivekből alkotta ő meg a maga birodalmának alakjait, akik között a férfiak erősek voltak s mégis gyöngédek, mint a Krisztusok, a nők szépek és szomorúak, mint a Madonna arcok.

A sors összehozott ezzel a különös emberrel s csakhamar elválaszthatatlan társa, örömeinek-bánatainak osztályosa lettem.

Én voltam talán az egyedüli földi ember, akinek a lelkét kitaráta s én voltam, akinek a lelke legfényesebb alakját megmutatta.

Ez a fényes, szépséges alak pedig nem egy elképzelt világ virágos tündére volt, hanem — egy mosolygó arcú, szép szemű leány, akinek az ajkán olyan volt a nevetés, mint a Mária di Casinelló templom ezüst harangjának a csengése: — a legszebb az egész világon.

Amikor az én barátom ezt a leányt megismer-te: csodálatos átalakuláson ment keresztül.

A lelke még intenzívebb érzések rabja lett, de akarata hatalmasan fölszabadult és szárnyat bontott. A megálmodott, szépségekkel elhalmozott fantom alakok minden báját erre az egy alakra ruházta át, aki úgy ragyogott előtte, mint egy újonnan támadt üstökös, amelynek fénye az egész égboltot betéríti.

II.

Aztán megismerkedett az aranyhajú leánnyal. Annak a leánynak pedig nemcsak a haja volt aranyos, hanem a szíve is aranyból való. A lelke tiszta, mint a Montblanc csücsán a hó, hol ember-láb meg nem tapossa, szívének az érzései őszinték és igazak, mint a biblia betűi.

És az én barátom, aki a római Péter-templom oszlopai között ezerszer bolyongott, azt állította, hogy fehérebb alakot nem látott, csak

egyét még, Ghirlandájó magasztos szépségű fehér angyalát, amelyről egykor nem is hitték el, hogy ember festette volna: — nem azért, mert szép volt, hanem mert az isteni szeplőtelen tisztaságnak olyan erős fénye ragyogta be, aminőt addig még nem látott a világ.

És ez a tiszta, drága nő megszerette az én rajongó lelkű barátomat.

Kimondhatatlan örömmel néztem én e két lélek összeolvadását, egymás után való forró vágyódását. Mint mikor a tavaszi szél a zöldülő mezőn két fűszálat egymásra borít: — olyanok voltak: fiatalok és egymásnak valók. S a lelkemben már rajzoltak a csodaszép képek ennek a két fiatal szívnek a boldogságáról, amikor egyszer... szinte hinni sem tudom... a téli este átláthatatlan sötétsége borult a tavaszi remények fölé!

Ilyen téli alkonyat volt akkor is. Meleg, aranyos, otthonhoz költ szomorú téli este. Épp így bámultam akkor is a ropogó lángok közé, amelyek siető lobogással hamvasztották el a sziszegő és siró fahasábokat — közbe-közbe fantasztikus alakokat rajzolva az átelleni fal fehér táblájára.

Talán éppen róluk gondolkoztam. Szép reményeim ide jöttek el vendégül hozzám s én is átéreztem a jövődő nagy boldogság kéjes vágyait...

Most is hallom, mikor kopogtattak.

Egy reszkető kézzel irt levelet hozott a posta. Most is látom, amint akkor megnéztem:

Kuszált betűk, sietve húzott vonalak.

Megismertem a kezeirását.

Ezek-a hosszú, hajszál, szinte nőies vonások az én édes jó barátom betűi, karakterisz-

Balatonfüreden. A népgyűlések jelszava: — Le az olasz borral!

Az alföldi bortermelői szintén megmozdultak a gyűléseken tiltakoznak az olasz bor áradata ellen. Hát akkor a mi vidékünk, melynek eminens gazdasági ereje rejlik a szőlőben, hallgathat-e? Nem!

Talpra kell állnia Sümege és vidékének is. Talpra újból, mert ebben a küzdelemben egyesülnie kell az egész országnak. És ebben a küzdelemben csak győzni szabad, elbukni nem! Ha az egész ország síkra száll: győzünk; ha nem: könnyen elbukhatunk. Támadjon föl hát minden vidék, az egész nemzet közvéleménye s ellenállhatatlan erővel és hatalommal kérje, követelje, hogy az olasz bor be ne zudúljon többé hazánkra és saját borgazdaságunkat meg ne ölje. Kell, hogy e közvélemény ereje és hatalma adjon erőt, fegyvert a kormány kezébe, hogy a borgazdaságunk ellen törő merényletet győzelemmel visszaverhesse.

A közvélemény eme fölkeltésére és csatasorba való állítására Sümege és vidékén a sümegevidéki gazdakört tartjuk a leghivatottabbnak. E kör egy ízben már föllépett az olasz bor ellen. 1903. február 19-én Gyömörey Vince elnökségével impozáns népgyűlést tartott. Most, hogy e kérdés forrópontjára emelkedik: kívánatos, szükséges, elengedhetetlen, hogy a kör ismét sorompóba szálljon s a közelebbi vasárnapok egyikén ismét népgyűlést tartva, kérje, követelje a magyar borgazdaság s vele egyetemben a magyar nép e nagy érdekének teljes megóvását.

Bortermelőink küzdenek a peronoszpora, a lisztharmat, a fillokszera veszedelmei ellen. Küzdelmük nagy, de sikert ígérő. Ne eresszük hát rá az olasz bor, az olasz pancsa versenyének szörnyű veszedelmét, mert ebben a küzdelemben bukniok kell. Akkor inkább vágják ki azokat a tökéket, mert minden rájuk fordított fillér csak még hamarabb rántja bele gazdját a tönk örvényébe.

Rajta! sorompóba hát s zúgjon végig az országon a kiáltás, mint mennydörgés:

— Le az olasz borral!

A tapolcai felhívását itt közöljük:

Videkünk bortermelőihez.

Az Olaszországgal újból megkötendő kereskedelmi szerződés nagy veszedelemmel fenyeget bennünket, amennyiben az olaszok azon erőlködnek, hogy boraik lehetőleg a régi kedvezményes vám mellett legyenek hozzánk beszállíthatók.

Ennek megakadályozására kell törekednünk, hogy nagy munka és áldozatok árán felújított szőlőnkkel együtt mi is tönkre ne menjünk!

Videkünk fő, mondó egyedüli keresetforrása a bortermelés és ha újból nyakunkra jön kedvezményes vám mellett az olasz bor, akkor létkérdésünkben lévően gyökeresen megtámadva, dacára kitarló szorgalmunk, munkásságunk s tulcsiztett nagy anyagi áldozatainknak, egy-egy ijesztő elszegényedés küszöbére jutva, nem marad ránk nézve más megoldás a koldusbotnál!

Hogy ez meg ne történhessék, hogy küzdelmes, de reánk nézve oly édes otthonunkat ne kénytelenül elhagyni, emeljük fel tiltakozó szavunkat eme újabb merénylet ellen és jogosan felháborodott lelkünk mélyéből kiáltunk: — *Le az olasz borral!*

Jöjünk össze, e vidék összes lakossága Tapolcán a községváza udvarán folyó hó 24-én délelőtt fél 12 órakor, úgy Köveskallán f. hó 24-én délután 3 órakor és Balatonfüreden ugyan csak 24-én délután 3 órakor tartandó népgyűlések bármelyikére, amint az lakóhelyétől közelebb esik, hogy ohajaink és kívánásainknak méltó alakban adhasunk kifejezést!

— *Le az olasz borral!*

Tapolca, 1904. április hó.

As elkövető bizottság.

A cserebogarak irtása.

A földmivélségi miniszter — tekintettel arra a nagymértékű kárra, melyet részint a cserebogár-pajor, részint maga a cserebogár okozni szokott — a cserebogaraknak, különösen a rajzasi években való rendszeres irtása iránt a törvényhatóságokhoz újból közzelmondott bocsátott ki. Ebben ezeket a mezőrendőrségről szóló 1894. évi XII. t. c. idevonatkozó rendelkezéseinek pontos végrehajtására utasítja.

A cserebogár, melynek lárváját a magyar nép pajor, csimasz vagy pata néven ismeri, országos csapás számba megy s mintthogy kifejlődéséhez hazánkban a hegyes Felvidéket kivéve három év szükséges, azért a cserebogár nálunk csak minden harmadik évben szokott nagy tömegben megjelenni.

A legközelebbi cserebogaras év 1905-ben, egyes vidékeken pedig már a folyó évben lesz, tehát a védekezésnek is csak úgy várható a sikere, ha a védekezést nemcsak a rajzasi évben, de már azt megelőzőleg is kellő erővel folytatjuk. Az irtás legegyszerűbb módja a cserebogarak összeszedése és elpusztítása. A szedést a bogarak első megjelenésekor kell megkezdeni, hogy a peték lerakása előtt elpusztíthatók legyenek. A cserebogarak reggelente, borús időben pedig nappal is összegyűlnek vagy ha-

lált színre lépnek a fákra s akkor könnyen lerázhatók. A szedésnél különösen nagy gondot kell fordítani a magányosan vagy az ültetvények szélén álló fákra, melyet a cserebogár különös előszeretettel keres föl. A szedőmunkásokat lehet a bogarak mennyiségéhez (1 kg körülbelül 1060 darab cserebogár) képest fizetni és így a szedők jobban igyekeznek, de a fakímélés szempontjából célszerűbb kellő felügyelet mellett napszamosokat alkalmazni és akkor a méregteljes járó időt is megtakarítjuk. Az összegyűjtött bogarakat kemény talajon agyon lehet tiporni és összegyömöszölni, a kádba szedett bogarakat pedig leforrázhatjuk és gödörbe öntve betemetethetjük.

A nagy mennyiségben összegyűjtött cserebogarak mesterséges trágyakészítésre használhatók olyképpen, hogy a bogarak rohadó tetemhulladékához annyi föld, oltatlan mész és turfa-hulladék keverendő, hogy azt az átható kellemtelen szagtól megfosszák. A védekezés fontos módja az is, ha a cserebogarak lárváját, tehát a földben élő pajorokat irtjuk, Erre legalkalmasabb idő a földforgatás, kapálás és szántás. Ilyenkor a felszínre jutó pajorokat agyon kell ütni, esetleg az eke után járó olcsó napszamos-sal felszedetni. Ahol kevés a pajor, ott 15—20 darabjéért 2, 5, 6 fillért, ahol több, ott 100—200-ért 10—12 fillért, sőt többet is fizethetünk.

A pajorok szintén értékesíthetők. Kisebb mennyiséget a baromfival etethetünk meg, nagyobb pedig trágyakészítésre használhatunk.

G. T.

Züllöttek.

Toprongyos alakok nap-nap után nyitogatják az ajtó kilincset. Teljesen leviselt ruházatban, lyukas lábbeliben állnak a küszöbön belül és sok vihart látott kalapjukat forgatva: zavart izgatottsággal kérnek alamizsnát.

Társadalmunk legszerencsétlenebb alakjai ezek; szerencsétlenebbek, boldogtalanabbak az útszéli koldusnál is.

Féltbenmaradt egzisztenciák! Első sorban félbenmaradt iskolájuk, azután félbenmaradt megkezdett élet pályájuk és lettek önmaguknak terhei, a társadalomnak nyűgei és legutolsó páriái.

Hej, pedig micsoda gazdag remények fűződtek ezekhez a toprongyos alakokhoz, mikor még mint gyermekek otthon, abban a puha családi fészekben éltek boldog napokat. A család kedvence, szeméfnye voltak. Becézte őket mindenki, kezdve attól a jó anyai szívvel, mely a napot is lehozná gyermekének az égről. A szeretettől teljes boldogságban, dédelgetve, kényeztetve nőtt a gyermek. És amint nőtt, vele nőttek a szülők reményei, amelyek olyan aranyos légváratok fűstöltek a becézett gyermek jövőjére nézve. A dús remények szövőgetése közben a kedves fiú átuszott az elemi iskolán. A tanító urak nem valami különös tehetséget, sem valami erős szorgalmat nem tapasztaltak benne. Nem is ajánlották, hogy valami „lateimer“ pályára adják a gyereket. De hát az az áldott szülői szív, amely

tikusak, finomak, de erősen irottak, mint az ő egész lelke.

Felbontottam.

Pár sor volt csupán, de egy egész élet tragédiája:

— Én édes jó barátom! Most halok meg. Magam sem tudom, hogy miért halok meg, csak éppen, hogy meghalok. — Talán félek a csalódástól, talán félek a boldogságtól. Mit tudom én! — Majd kiderítik mások; az orvos, aki a szívemet izekre vágja s az izomrostok alakulását, kerasszezéseiből levonja a tudós ítéletet; a lélekbuvár, aki munkáim gondolatainak egybevetéséből konkluziókat szűr le s kötetbe írja le a képzelt igazságokat... Nevezd te is! Látod ez így lesz. Mások meg fogják tudni, hogy mért halok meg... én nem, igazán nem. Isten veled! amim van: dobjátok a szeleknék, vigye, akinek szüksége van rá! Földi életem maradványairól nem rendelkezem — „csak egy levélről“, végrendeletemnek egyetlen pontjáról... s hogy azt kinek hagyományozom: azt úgy is tudod?

Viszontlátásra: a csillagok honában!

Akit a meredek mélység szélére vezetnek, melynek mélyén láthatatlan örvények morajlása dörg: döbben meg annyira, rettenet meg úgy, amint engem a levél megfélemlített. Hol itt az igazság, a vezető fonál, mely a megfjejtethetlen talány rémes labirintusából kivezethet? Hát az, kit örök életre és csodálatos boldogságra szemelt ki az Isten: eldobja magát az életet, visszavágja az alkotó trónusához, mint egy haszontalan cserepet...?!

IV.

Odasiettem az ágyhoz, amelyen élettelenül, mozdulatlanul fektűt. Ez volna ő, kinek gondolataiban ezren találtak megnyugvást és enyhülést? Irtóztató!

Hol van a lélek, a rajongó, a nemes, az irigyelt lélek, amelynek fénye ott tündökölt a szemeken keresztül?

Hol a felelet!

A kis szoba minden tárgya megmozdult. Láttam, amint megmozdult s a halottra intett... Felelet volt-e ez? vagy egy még eddig ismeretlen erőnek a megnyilatkozása, mely az élettelennek tartott tárgyakban életre kél, hogy utólszor üdvözölje azt, aki őket szerette?

Ki tudja? Én láttam a gondolat, szeretettel összegyűjtött rokokó nippel, filigrán butorok reszketését, én hiszek az erők gravitációjában. S önkéntelenül odatekinttem a halott szívére.

Ott volt... egy fehér levél, görcsösen a mellére szorítva, rajta az én nevem s egy leány neve.

A test fektűt örökre mozdulatlanul, de a lélek: az itt volt ezen a fehér levélen, a fekete betűk alatt.

V.

Odaálltam a feje fölé. Felbontottam a levelet s egyik kezem odatettem a halott szívére — talán megnyugszik egészen, míg átolvassom s utolsó akaratának teljesítését szívemben megígérem.

Nem nekem szólt a levél. Hozzám csak egy utasítás beszélt: — Te add át, ha átolvastad s jónak látod!

S olvastam:

Édes!

Megirták, nem is tudom hol, talán valamilyen keleti nép fatalisztikus regéjében, hogy — ha a földön egy leány születik: egy fucska álmában mosolyog, egymást nem értik, nem is ismerik: de — *ez a kettő találkozni fog!*

Mikor maga erre a világra alászállott: akkor mosolyoghattam álmomban én. S így találkoztunk mi kettő fiatalon, szerelmesen „a rózsaszínű álmok idején!“

És felgyuladt az én szívem, hatalmas, megremegtető lobogással! Átviharzott a szívemen az a vihar, amelynek rohanása erősebb az orkánok erejénél, mert ez csak kőveket, fákat, templomokat ront, de amaz egy egész multat töröl el a lélek mezejéről. És a vihar után tisztán ragyogott fel az én tavaszomnak a napsugara. Szerettem magát, ahogy szeretni csak azok szoktak, akiknek számára a boldogság nincs fenntartva. Tudtam, hogy elégek, de tudtam azt is, hogy ez az én sorsom, mert azok, akik a szívökkel szeretnek és a szívöket dalolják ki, azok számára úgyis ágyat vet a korai halál. Előtem a példák...

Igy jártam én is... Addig szerettem megemészítő, véres, gyilkos szerelmemmel, amíg összezsugorodott szívem összeroppant az érzések terhe alatt.

Nem bírtam tovább... Meghalok!

S tragédiám annál nagyobb, mert valóban nem tudom: igazság-e az, amit érzek, vagy csak a felízgatott képzelet akarat nélküli játéka.

Azt tudom, hogy szeretem végtelenül; azt érzem, hogy ez az érzés olyan nagy, hogy a siron túl is elkísér, mert szent meggyőződésem, hogy a lélekkel összekapcsolt érzések átjönnek a tulvilágra is.

Nyavalyatörés !

Ki nyavalyatörés és más ideges bajban szenved, kérjen iratot ingyen és bérmentve a szabad hatyú gyógyszerár által Majna-Frankfurt.

Gazdák és állattenyésztők

figyelmébe ajánlom az állatok emésztését elősegítő

t á p p o r t,

mely eredeti csomagokban kapható

Márkus Salamon Fia cégnél, * * * Sümege.

BRÁZAY FÜLE SÖSBORSZESZ

NAGY ÜVEG ÁRA: 2 KORONA
KIS ÜVEG ÁRA: 1 KORONA
HASZNÁLATI UTASÍTÁS MINDEN ÜVEGHEZ MELLÉKELVE VAN!

VILÁGHIRŰ

a „RECORD“ festészeti műintézet a kiválóan sikerült életnagyságú arcképeiről, melyeket elismert művészek által készített. Számos (kir. közjegyző által hitelesített) elismerő levél a világ minden tájáról.

Elsőrangú képek árai:

Olaj-, aquarell- és pastell-festésben fénykép után 48-68 cm. nagyságban 20 K.
Legfinomabb kivitelű Brom-Platin és krétarajz ára 5 K.

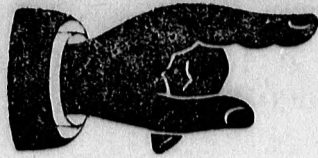
Részletes árjegyzék bérmentve.

Egy életnagyságú festményt készítünk mindenkinek teljesen ingyen, ha részünkre 5 rendelést szerez és azokat egyenként vagy egyszerre beküldi.

„RECORD“

festészeti műintézet

Budapest, VII., Rottenbiller-u. 46.

A XIV. osztályosorsjáték I. osztályára szóló sorsjegyek megérkeztek és eredeti árban, minden költség felszámítás nélkül kaphatók Horvát Gábor könyvkereskedésében Sümege.

Egy egész sorsjegy ára 12 K. egy fél 6 K. egy negyed 3 K és egy nyolcad 1 K 50 f.

5 KORONÁÉRT

küldök 1/2 kiló (kb. 50 drb.) kevéssé megsérült finom enyhe

P i p e r e - s z a p p a n t
rózsa, liliumtej, orgona, ibolya, rezeda, jácmin és gyöngyvirágból szépen összeválogatva. A pénz előzetes megküldése, vagy utánvétellel küldi:

Scheffer D. Sándor

Budapest, VIII. ker., Bezerédy-uca 3. szám.

Pártoljuk a hazai ipart és vicseljünk

szegedi nyakkravalót,

mely dús választékban kapható

Márkus Salamon Fia cégnél, Sümege.

Megérkeztek Sümege!

Grünfeld J. szabó üzletébe a legújabb tavaszi és nyári valódi haza divatszövetek, melyből a legolcsóbb és legelőnyösebb feltételek mellett készítenek a legjobb fővárosi munkások által divatos öltönyt, felöltőt, rendingót (ulster) és külön divatmellényeket. Raktáron tartok kész férfi-, fiu- és gyermekruhákat, porköpenyeket. Készítenek legújabb szabás szerint mindennemű papi ruhákat, cinádát, reverendát; vasuti tisztai és altisztai egyenruhákat, sport öltönyöket és divatos női kabátokat, mindennemű Libéria ruhákat.

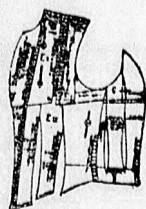
Az üzletben készült ruhák minden hónapban kétszer díjtalanul vasaltatnak.

Vidéki meghívásra dús választéku mintáimmal személyesen megjelenek. Szíveskedjek meghívást küldeni, azzal nem jár semmi kötelezettség és csak az olcsóság és jó minőség végett megtekinthetné mintáimat.

Gyári árban kaphatók a legjobb minőségű szövetek és minden hozzávaló bélések.

Becses támogatását kérvén, maradok teljes tisztelettel

Grünfeld J. férfi-szabó.

Gyári jegy.

A hölgyvilág részére!!

Minden t. hölgy saját maga, minden divat szerint, fáradság nélkül készítheti

ruháját a Guschelbauer Antal-féle

szabályozható női derék-szabászati készülék

segélyével anélkül, hogy a szabászati rajtot megtanulta volna.

Eme készülék minden testalkat részére szabályozható.

Akadémiailag vizsgázott.

Számos elismerő-irat

Utánvét mellett!

Egy készülék ára 3 korona.

Utánvét mellett!

Minden kulturállamban törvényesen védve és szabadalmazva.

GUSCHELBAUER ANTAL, SOPRON.

Képviselek minden helységben keresztetnek.

Magyarazatot ingyen küldök.

